

imod Loven i den Skikkelse, som den nu har, at man virkelig ikke, saavidt jeg kan skjønne, kommer et Skridt videre ved denne Lov, idet man vedbliver at være under den samme Vilkaarlighed og Ubestemthed som tidligere.

Justitsministeren: Det, jeg yttrede, var ikke, at Lovens Hensigt var at vejlede Domstolene med Hensyn til hvad der skal forstaaes ved Dyrplageri, men det, jeg yttrede, var, at i det Udkast, som oprindeligt blev foreslagt Rigsdagen, og hvorom jeg havde udtalt mig i det andet Thing, var der tilføjet en Sætning ved Ordet „Dyrplageri“ for at vejlede Domstolene med Hensyn til sammes Strafbarhed. Den Sætning, som var tilføjet, lød om trent saaledes: „navnlig ved at overanstrenge Dyrene, eller ved at unddrage dem den fornødne Føde eller ved at tilføie dem andre unødvendige Lidelser o. s. v.“ At der i Loven i dens oprindelige Skikkelse var en saadan Tilføining for at vejlede Domstolene, var det, jeg yttrede. Siden jeg har faaet Ordet, skal jeg ikke undlade at gjøre en Bemærkning med Hensyn til det, der blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) med Hensyn til den Tilføining, som § 2 har modtaget i det andet Thing. Han yttrede nemlig, at denne Tilføining gik ud fra, at naar Sagen bliver indsendt til Amtmanden, staaer det til ham at afgjøre, om den skal gaae videre, eller om den skal falde. Nu maa jeg med den ærede Folkethingsmand for Viborg (Bregendahl) erkjende, at dette Udtryk er mindre adæqvart; men her stæer ikke Andet, end hvad der stæer i Justitsager, idet ogsaa Amtmanden her afgjør, om der skal foretages Action eller ikke. Vedkommende Dommer kan indlede en Sag uden Amtmandens Ordre, — saavel hvad Politie som criminelle Sager angaaer, — men i Politiesager har han en større Myndighed, thi der kan han sælde Dom uden først at lade Sagen gaae til Amtmanden; dog skal Dommen efter Placat af 12 Januar 1821 indsendes til Amtmanden, forinden den kan erexveres, for at Amtmanden kan afgjøre, om der er Anledning til at foretage Noget i Anledning af den afsagte Dom, saasom enten at lade Sagen apellere eller træffe andre Foranstaltninger. I

egentlige Justitsager derimod kan Politiet vel begynde en Undersøgelse, men, forinden der kan dømmes i Sagen, skal den indsendes til Amtmanden, for at han kan bestemme, for hvilken Forseelse eller Forbrydelse den Paagældende skal tiltales. Der er altsaa slet ikke noget Særegent i den Henseende ved den Tilføining, som § 2 har modtaget i Landsthinget; men jeg maa, som sagt, erkjende, at det Udtryk, at Amtmanden kan bestemme, om Sagen skal bortfalde, er et mindre adæqvart. Den selsomme Myndighed, som ved denne Lov gives Amtmanden, har han, endogsaa i de større og vigtigere Sager, hvor der er Spørgsmaal om Angreb paa Liv, Personer og Gods, og det er altsaa eiheller i denne Henseende noget Særegent, der her er indrømmet. Forøvrigt maa jeg takke den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) for de Dplysninger, han har meddeelt. I de Compendier, som have staaet til min Raadighed, har jeg ikke fundet Noget af den engelske Lovgivning. Jeg vidste vel, at der existerede flige Bestemmelser om Dyrplageri i denne Lovgivning, men jeg har forgjæves søgt at erholde disse Bestemmelser. Dog maa jeg med Hensyn til de meddeelte Dplysninger bemærke, at det er meget vanskeligt at sammenligne det ene Lands Lovgivning med det andet Lands. At der i den engelske Lov findes detaillerede Bestemmelser med Hensyn til Dyrplageri, er en Folge af hele den Mand, der gaaer igjennem den engelske Lovgivning; der findes ikke ulovbestemte Forbrydelser, der dømmes kun for de Forbrydelser, for de Handlinger og for de Lovovertrædelser, som Lovgivningen stempler som Forbrydelser. Vor Retsforfatning er ganske anderledes; her kan man straffes for enhveromhelst Forseelse, der efter det almindelige Begreb maa erkjendes for at være en Forbrydelse, og fordi altsaa den engelske Lovgivning er gaaet i Detail ved at bestemme, hvilke Mishandlinger af Dyr der skal ansees som Dyrplageri, derfor er det ikke sagt, at dette er den rette Maade at tage Sagen paa hos os.

J. A. Hansen: Uagtet jeg ikke er Jurist, skal jeg dog bemærke, at den Forssjel, der